

Przywództwo a inteligencja emocjonalna

Nie tylko IQ oraz umiejętności techniczne (czyli potocznie „znajomość fachu”), ale głównie inteligencja emocjonalna oraz jej składniki mają decydującą rolę w określeniu, czy ktoś jest dobrym czy złym przywódcą. Daniel Goleman w swoim artykule opublikowanym w Harvard Business Review „Co czyni Cię przywódcą?” w sposób niezwykle precyzyjny i wiarygodny rozwiewa mity na temat przywództwa. Udowadnia on, że nie tylko IQ oraz umiejętności techniczne (czyli potocznie „znajomość fachu”), ale to inteligencja emocjonalna oraz jej składniki mają decydującą rolę w określeniu, czy ktoś jest dobrym czy złym przywódcą.

Andrzej nie zdawał sobie sprawy, ze swoich umiejętności przywódczych aż do czasu, gdy zrozumiał co to jest inteligencja emocjonalna.

Rozpoznanie potencjalnie dobrego przywódcy to duża sztuka. W dużej mierze jest efektem obserwacji i wycucia a nie nauki. Często zdarza się, że osoba o bardzo wysokim poziomie IQ lub o ogromnych umiejętnościach technicznych awansuje na stanowisko, na którym trzeba umieć kierować ludźmi i ponosi klęskę. Z kolei osoby o przyzwoitym poziomie IQ i solidnych umiejętnościach technicznych świetnie sprawdzają się na stanowiskach menedżerskich. Dlatego też większość dużych firm zatrudnia specjalistów do opracowywania tzw. „modeli kompetencji”, aby uniknąć tego rodzaju pomyłek.

Badania Golemana i innych wykazały, że wszyscy najlepsi przywódcy mają jedną wspólną cechę – wysoki poziom inteligencji emocjonalnej. Nie oznacza to, że nie jest ważne znajomość branży czy danej dziedziny, każdy lider musi być przynajmniej dobry w tym co robi, ale badania pokazują, że nie jest to kluczowe (jest podstawą). Liczy się inteligencja emocjonalna, która składa się z pięciu podstawowych elementów.

Dlaczego rozwijanie składników inteligencji emocjonalnej jest korzystne dla każdego lidera?

W 1996 roku David McClelland przeprowadził badania, z których wynikało iż dział kierowników którzy mieli pewien poziom inteligencji emocjonalnej osiągały wyniki o około 20% lepsze od spodziewanych. Oto tylko jeden z powodów. Jest ich wiele, rozwijanie własnej osobowości, umiejętność motywowania, poprawa relacji z innymi i wiele innych.

Każdemu z pięciu składników inteligencji emocjonalnej można by poświęcić osobne prace a nawet pisać książki. Ponadto, każdy z tych elementów może być rozwijany, co rozwiewa mit o tym, że przywództwo nie można się nauczyć. Przywództwo można się nauczyć, bo można rozwijać inteligencję emocjonalną. Wymaga to specyficznego podejścia, gdyż to układ limbiczny (regulujący nasze uczucia, emocje i popędy) odpowiedzialny jest za elementy składowe IE. Uczciwa odpowiedź na pytanie czy przywództwo można się nauczyć brzmi zatem „tak”, ale wymaga to wiele pracy, poświęcenia i wytrwałości.

To prawda, że zdarzają się osoby, które genetycznie czy też społecznie mają bardziej rozwinięte od innych umiejętności przywódcze. W momencie zdania sobie z nich sprawy z możliwości ich rozwijania taka osobowa może stać się jednostką wybitną, czego przykładów sporo zarówno w historii jak i obecnym świecie. Są też tacy, u których te umiejętności są słabiej rozwinięte, ale w wypadku pracy nad nimi mogą doprowadzić do co najmniej zadowalających efektów. W każdym razie, zawsze opłaca się nad nimi pracować.

Jakie jest pięć składników decydujących o jakości Twojej inteligencji emocjonalnej?

1. „Potrafię”

Samoświadomość to w największym skrócie umiejętność rozpoznawania i rozumienia własnych nastrojów (także ich źródła), impulsów i emocji oraz ich wpływu na inne osoby (co za tym idzie relacje międzyosobowe i efektywność pracy). Cechy charakterystyczne tej cechy to przede wszystkim wiara w siebie (silne poczucie własnej wartości), realistyczna samoocena oraz autoironiczne poczucie humoru.

2. „Jestem panem swoich emocji”

Samokontrola to zdolność panowania nad emocjami, popędami, nastrojami i ich niszczącym efektem czego rezultatem jest np. umiejętność wstrzymywania się od pochopnych, zainspirowanych emocjami ocen. Dobrze rozwinięta ta cecha przejawia się prawością i szlachetnością, otwartością na zmiany czy swobodą w sytuacji niejasności.

3. „Zróbmy to lepiej”

Motywacja, zamiłowanie do pracy nie tylko ze względu na pieniądze czy pozycję, entuzjazm i wytrwałość w dążeniu do realizacji wyznaczonych celów. Przejawia się ambicją, optymizmem nawet w obliczu porażki, oddaniem firmie czy organizacji.

4. „Nie jestem pępkiem świata”

Empatia to z kolei zdolność rozumienia emocji innych ludzi oraz umiejętność ich traktowania zgodnie z ich emocjonalnymi reakcjami. Przejawia się ona np. gotowością promowania w organizacji talentów, wrażliwością na różnice kulturowe, życzliwością wobec klientów i odbiorców.

5. „Chodźcie za mną”

Umiejętności społeczne to celowa życzliwość, łatwość nawiązywania kontaktów, biegłość w zarządzaniu relacjami, znajdowanie płaszczyzny porozumienia i budowanie dobrych stosunków. Przejawia się ona skutecznością kierowaniu zmianą, darem przekonywania, umiejętnością tworzenia i kierowania zespołem po to aby skłonić ludzi do podążania w obranym przez nas kierunku.

Dowiedz się więcej

Już teraz wiesz co w dużym stopniu decyduje o Twoich umiejętnościach przywódczych. Poświęć kilkanaście minut na zanalizowanie swojej osobowości pod tym kątem. Rozwijaj swoje umiejętności przywódcze i codziennie bądź lepszym.

W moim serwisie znajduje się sporo materiałów, które pomagają w stawianiu się liderem. Pamiętaj, że przywództwo odnosi się do sfery emocjonalnej i dlatego jego rozwijanie jest trudniejsze niż np. nauczanie się z podręcznika jak obsługiwać pralkę. Wymaga to przełamania starych i utrwalania nowych nawyków. Warto.

--

Nikodem Zegzda

lideruj.pl - zostań prawdziwym przywódcą!

ciekawnik.pl - warto wiedzieć!

[ciekawnik.pl to platforma, której celem jest budowanie natchnionego i bardziej świadomego społeczeństwa wiedzy]

Autor: Nikodem Zegzda

Artykuł pobrano ze strony eioba.pl